

fører imidlertid, at udgifterne til anskaffelse af grunden ikke vil kunne fradrages eller afskrives i medfør af forslaget § 8 B, stk. 1. De mest almindelige udgifter, som falder ind under § 8 B, stk. 1, vil formentlig være lønudgifter, udgifter til råstoffer og udgifter til leje af lokaler, maskiner, inventar og lignende driftsmidler. Også betaling for forsøgs- eller forskningsvirksomhed, udført hos andre, vil falde ind under disse bestemmelser.

Efter § 8 B, stk. 1, skal udgifterne, hvis de er små i sammenligning med den skattepligtiges overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed, umiddelbart kunne fradrages ved indkomstopgørelsen. Er udgifterne derimod mere betydelige, eller er de afholdt for igangsættelsen af den erhvervsvirksomhed, der begrunder forsøgene eller forskningen, skal de som hovedregel afskrives over en årrække efter regler, som fastsættes af finansministeren.

Afskrivningen af udgifter til forsøg eller forskning, som har fundet sted, før erhvervsvirksomheden sættes i gang, skal i almindelighed først kunne påbegyndes, når igangsættelsen har fundet sted. Ligningsrådet skal dog iflg. forslaget § 8 B, stk. 3, 1. pkt., efter ansøgning kunne tillade, at forsøgs- eller forskningsudgifterne fradrages eller påbegyndes afskrevet før virksomhedens igangsættelse.

Når udgifterne til forsøg og forskning, foretaget før erhvervsvirksomhedens start, i almindelighed først vil kunne påbegyndes afskrevet efter igangsættelsen af erhvervsvirksomheden, hænger det sammen med, at det som regel først efter dette tidspunkt vil være muligt at dokumentere, at forsøgene og forskningen har den fornødne tilknytning til den skattepligtiges erhverv. Hertil kommer, at det som oftest vil være en fordel for den skattepligtige at vente med de skattemæssige afskrivninger, indtil virksomheden er kommet i gang og er begyndt at give overskud.

Som nævnt skal ligningsrådet efter ansøgning kunne tillade, at de nævnte forsøgs- og forskningsudgifter fradrages eller påbegyndes afskrevet før virksomhedens start. En sådan tilladelse vil naturligvis forudsætte, at det dokumenteres, at forsøgene og forskningen er erhvervsmæssigt begrundet. Der må på det tidspunkt, tilladelsen gives, være en temmelig stor sandsynlighed for, at forsøgene eller forskningen inden for et overskueligt åremål vil føre til igangsættelse af en produktiv virksomhed.

Efter § 8 B, stk. 1, skal udgifterne til forsøgs- eller forskningsvirksomhed kunne fradrages på én gang, hvis de ikke er betydelige i forhold til den skattepligtiges overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed. Udgifterne til forsøg og forskning skal derimod som hovedregel afskrives over en årrække, hvis

de på årsbasis overstiger 30 pct. af den skattepligtiges overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed, opgjort uden fradrag og afskrivning af forsøgs- og forskningsudgifterne, men med tillæg af renteudgifter og fradrag af rente- og udbytteindtægter, som indgår i opgørelsen af overskuddet.

Ved opgørelsen efter § 8 B, stk. 1, 3. pkt., af de årlige udgifter til forsøg og forskning ses der bort fra udgifterne til anskaffelse af de aktiver (maskiner m. v.), som er nævnt i § 8 B, stk. 2.

Det er vanskelighederne ved at udskille overskuddet ved netop den virksomhed, hvortil forsøgene eller forskningen er knyttet, der har ført til, at man i lovforslaget har valgt at lade den skattepligtiges hele overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed være bestemmende for, om udgifterne skal anses for betydelige.

Reglerne om, at man forud for sammenligningen af de årlige forsøgs- og forskningsudgifter og den skattepligtiges overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed skal regulere dette overskud med renteudgifter og rente- og udbytteindtægter, svarer til, hvad der gælder ved udmålingen af overgrænsen for de årlige investeringsfondshenlæggelser, jfr. § 4, stk. 1, i investeringsfondsloven. Gennem denne regulering tilsigter man så vidt muligt at finde frem til det virkelige driftsmæssige resultat af den skattepligtiges erhvervsvirksomhed. Hvis ikke der foretages en sådan regulering af overskuddet, vil virksomheder, der arbejder med lånt kapital, have en lavere overgrænse for den umiddelbare fradragsret af forsøgs- og forskningsudgifter end virksomheder, der udelukkende arbejder med egen kapital, eller som f. eks. besidder aktier eller anden kapital. Man finder det lidet rimeligt, at virksomhedens finansieringsforhold skal have betydning for retten til umiddelbart at fradrage forsøgs- og forskningsudgifterne, og den foreslåede regulering tilsigter således at borteliminere en sådan forskelsbehandling. Da de fleste virksomheder arbejder med lånt kapital, vil reguleringen af overskuddet i øvrigt som hovedregel føre til en udvidelse af adgangen til umiddelbart at kunne fradrage forsøgs- og forskningsudgifterne.

Et eksempel vil vise, hvorledes sammenligningen mellem de årlige udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed og den skattepligtiges overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed skal foretages.

Eksempel.

(I eksemplet forudsættes det, at samtlige udgifter til forsøg og forskning er omfattet af § 8 B, stk. 1).

Den skattepligtige har i tilknytning til en virk-